BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

ROBBEDOES

EEN NIEUW VERHAAL: **OP OLIFANTENJACHT**

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 866. - 1 November 1956. - 28 blz.

(Wordt vervolgd.)

Jan KORDAAT

EEN PRACHT TOESTEL ! VAN U ?
MENEER KORDAAT. GEEF HET TERUG. DIT IS MIJN ENIGE BROOD-WINNING !

MENEER KORDAAT, U MAAKT MIJN NIEUWE LOOPBAAN KAPOT !
LEG DAT EENS UIT !

OM TE BEGINNEN : WIE IS U ?... EN WAT DOET U HIER ?
DIT IS DE KANS VAN MIJN LEVEN... BIJ DE "KOERIER" HADDEN ZE VANOCHTEND NIEMAND ANDERS BIJ DE HAND... "NOU, GERRIT, GA JIJ MAAR FOTO'S MAKEN" ! ZEIDEN ZE !

NOU, U BEGRIJPT WEL, DAT LIET IK ME GEEN TWEEMAAL ZEGGEN. DAT TOESTEL IS NIET VAN MIJ... WEET U, IK BEN EERDER DE FIETSJONGEN...
ZEG, STRAKS WAS HET JE ENIGE BROOD-WINNING !

DUS BIJ DIE KRANT VAN JOU WISTEN ZE HET AL... HOOR EENS, GERRIT, KEN JIJ JAN KOOPMAN ?
JA ! DIE WERKT OOK BIJ DE "KOERIER"... HIJ LIGT IN HET ZIEKENHUIS, SCHIJNT HET ?... EEN FIDELE MAAT, HOOR... EN HOE GAAT HET MET HEM ?

NIET SCHITTEREND, GELOOF IK... IK GA METEEN NAAR HEM TOE. WIL JE MEE ?
DOLGRAAG ! NOU, GEEFT U ME... MIJN TOESTEL TERUG ?!

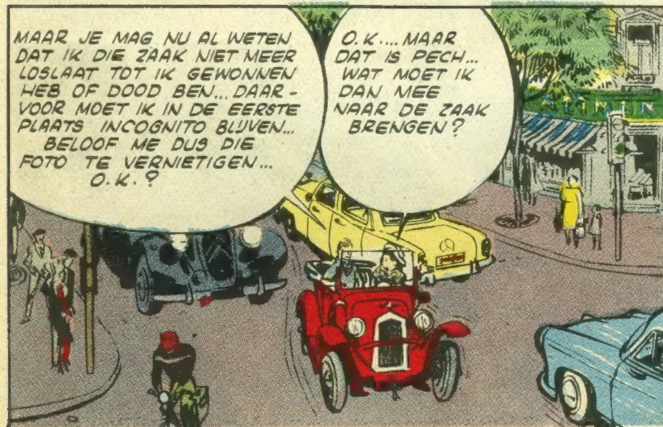
TOE, TOE, WIND JE NIET OP, GERRIT... EERST EEN TAXI AANKLAMPEN... DAARNA PRATEN WE !
O, KOM DAN MAAR MEE, MIJN "ROLLS" STAAT HIER VLAK BIJ...

... WEET U, IN DE TIJD VAN DE "CHARLESTON" WAS DAT EEN DENDEREND WAGENTJE !
'T IS NIET EENS ZO ERG OUDERWETS !

HET KOMT WEER IN DE MODE, HOOR... EN NU MIJN TOESTEL ?
HOOR EENS, GERRIT : JE VRIEND KOOPMAN IS VANOCHTEND BIJNA VERMOORD... IK WAS ER BIJ EN MOEST ER OOK BIJNA AAN GELOVEN... IK ZAL JE DAT WEL UITVOERIG VERTELLEN...

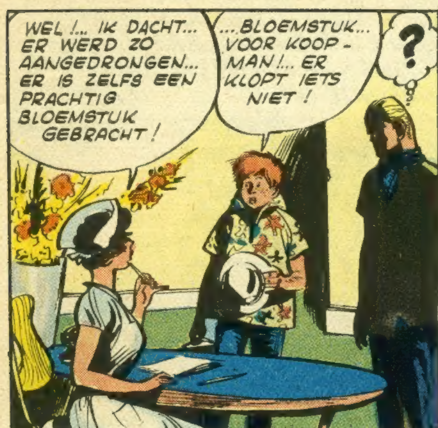

MAAR JE MAG NU AL WETEN DAT IK DIE ZAAK NIET MEER LOSLAAT TOT IK GEWONNEN HEB OF DOOD BEN... DAARVOOR MOET IK IN DE EERSTE PLAATS INCOGNITO BLIJVEN... BELOOF ME DUS DE FOTO TE VERNIETIGEN... O.K. ?
O.K.... MAAR DAT IS PECH... WAT MOET IK DAN MEE NAAR DE ZAAK BRENGEN ?

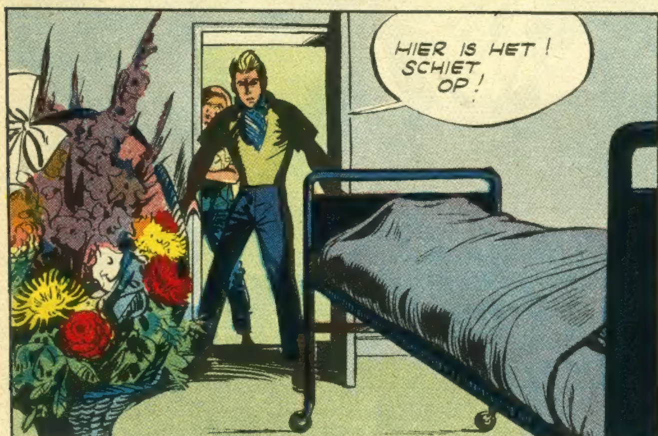
IS ER OPGEBELD ?
HET SPIJT ME WEL, MENEER. DE DOKTER ZEGT : VOLSTREKT GEEN BEZOEK. U HEEFT ZEKER EEN UUR GELEDEN OPGEBELD ?
STILTE
4.

Jan KORDAAT

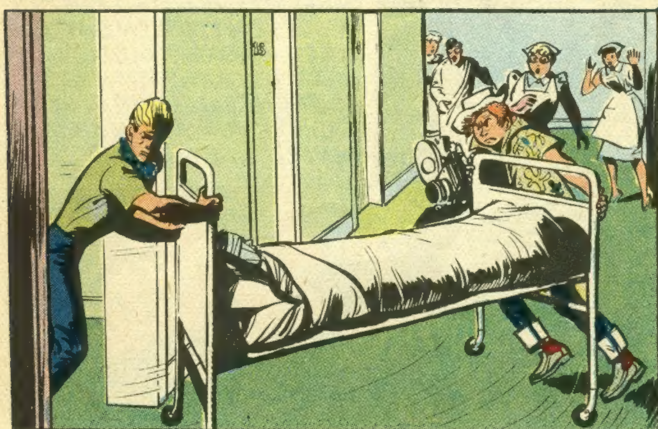

(Wordt vervolgd.)

Hoekje voor SNUFFELAARS

DE VUURDANSERS VAN RÉUNION

OP EEN BEPAALD TEKEN STAPPEN DE CANDIDATEN DANSEND OF WAARDIG SCHRIJDEND DOOR HET BED VAN KOLEN HEEN EN ZAKKEN ER TOT HUN ENKELS IN. MAAR, AL KOMT ER GEEN ENKELE TRUC BIJ TE PAS, ZE BRANDEN ZICH NIET EN HUN BROEK SCHROEIT ZELFS NIET...

DE TOVENAAR ZALFT HUN VOORHOOFD MET BLOED EN GEEFT HUN GEITEBLOED TE DRINKEN. DAARMEE ZIJN DE CANDIDATEN INGEWIJD. DE GELOVIGEN NEMEN NU VROOM DE GLOEIENDE KOLEN MEE, WELKE HUN TOT TALISMAN DIENEN.

EDDY PAAPE
D.124.

DAMES en heren! brulde de kleine man met de hoge hoed, ik heb de grote eer jullie voor te stellen: een stel boksers, worstelaars en gewichtheffers op rondreis in deze stad... Naast de directeur van de kermistent, staat een flink uit de kluiten gewassen kerel in turnpak, met een gezicht als een gepofte kastanje en de nek van een prairiebuffel. Aan zijn brede schouders prijken een paar gespierde armen — kon je deze pezige ledematen nog wel armen noemen — en met zijn reuzenvuisten mokert hij op een Turkse trom. Boem! Boem!...

— Kom binnen! vervolgt de andere luidkeels, terwijl hij over zijn knevel strijkt. Kom binnen en bewonder Abd-El-Babar, de sterkste man ter wereld, die de zwaarste gewichten heft. Abd-El-Babar looft altijd een premie uit aan wie het hem kan nadoen...

De krachtpatser aan de trom buigt even, roffelt als een gorilla met de vuisten op zijn borst en breekt dan een ingebeelde man over zijn knie in twee, om duidelijk te laten zien hoe hij van zijn eventuele tegenstanders gehakt zal maken.

En Snuffeltje trok naar binnen...

Here mijn tijd, wat een spieren had die kolos! Hij goochelde gewoon met de gewichten en tilde die op als een zak veren. Dit vent schotelde ons werkelijk het «zwaarste» nummer van het hele programma voor. Toen hij vroeg, of iemand de handschoen tegen hem wilde opnemen, werden al de toeschouwers — ik ook trouwens — een beetje wit om de neus. We hielden onze adem in en durfden geen lid verroeren. Die olifant had wel eens kunnen denken, dat we zijn uitnodiging aanvaarden en...

Misschien heeft **WINNETOU** uit **Sint-Niklaas** dezelfde vertoning ook bijgewoond en is hij nog onder de indruk van die... spierenknobbel, want die rakker vraagt me ijskoud, dat ik hem een en ander over spieren zou vertellen.

— Je krijgt je zin, jongeman! Luister maar...

Onmisbare weefsels

Onder de huid liggen verschillende lagen met weefsels. Om maar de bizonderste te vermelden: de vetlagen, de bindweefsels en de spieren. Deze laatste liggen zelfs nog heel dicht onder de huid. Stroop je mouwen maar eens op en beweeg je arm, dan zie je het soepele spel van je spieren. Daarom hebben ze die met de Latijnse naam MUSCULUS bedacht, want dit betekent: muisje.

Spieren zijn onmisbaar voor het leven van de mens. De meeste dieren (de hogere levensvormen) kunnen het er trouwens ook niet zonder stellen. Zonder deze weefsels zouden wij maar een doodgewone klomp vlees-met-botten-in zijn, zonder enige kracht om zich te bewegen of om zich rechtop te houden.

In het lichaam vinden we honderden spieren en het is onbegonnen werk van ze allemaal op te sommen. We blijven bij de voornaamste.

Op de eerste plaats hebben we de zogenaamde nimische spieren. Deze zijn een groot aantal kleine spiertjes, die dicht onder de huid van het gelaat liggen. Al onze gemoedsuitingen, bewuste of onbewuste, komen er door tot uiting.

Aan de hals zie je gemakkelijk de schuine halsspier, die sterk naar voren springt. Ze loopt van achter het oor schuin naar voren. De driehoekige — of deltaspier dient om de schouder te bewegen.

De grote borstspier (waaiervormig) gaat van de schouder naar de borst, terwijl het bovengedeelte van de rug bijna volledig door de monnikskapspier wordt bedekt. Aan de bovenarm vinden we de biceps (tweehoofdige spier), die dit lichaamsgedeelte zijn vorm geeft. Een stelsel van zeer in gewikkelde en dooreengevlochten spieren aan de onderarm, bevat de strekkers en de buigers van de hand. Aan de hand zelf hebben we: de duim- en de pinkmuis, enz. Langs de wervelkolom ligt een groot aantal spieren, die ons toelaten de meest samengestelde krommingen uit te voeren. Dat geheel noemen we: de rugspieren. Boven de buikholte liggen drie lagen weefsels met verschillende gerichte vezelverloop. Dat zijn de zogenaamde buikspieren.

Aan de onderste ledematen vinden we de grote bilspier en de vierhoofdige dijspier, die voor de stevigheid van deze ledematen zorgen. Onderaan heb je nog de kuitspier, de verschillende scheenbeenspieren en de beruchte Achillespees. Voorts bestaan er nog een heleboel kleinere, die we niet allemaal kunnen beschrijven. Het is te ingewikkeld en de bizonderste ken je nu toch al. Als je een goed natuurkundeleerboek openslaat, kun je er wel wat meer over te weten komen.

De pezen

Onder de spieren vind je er twee soorten: de willekeurige en de onwillekeurige. De naam zegt zelf wat we hiermee willen aanduiden. Onwillekeurige spieren heb je bijvoorbeeld in een kluwen om je maag en darmen liggen. Ze zorgen voor je spijsvertering, zonder dat jij ze daarvoor een beweging oplegt. Spieren zijn ook zeer rijk van bloedvaten voorzien. Een spier in werking heeft er zelfs tienmaal zoveel als een in rust.

Eén ding moet je echter ook weten: de spieren zorgen voor de kracht van de beweging, maar ze zetten die niet over op de botten. Daar hebben we de pezen voor. Deze banden zijn glanzend wit, helemaal on-elastisch en zeer sterk. Scheuren kunnen ze bijna niet. Als er iets moet begeven, dan is dit eerder een been dan de pezen.

Als athleten over een soepel en zeer krachtig stel spieren beschikken, dan komt het door de regelmatige training. Als deze spieren in werking zijn zijn ze veel harder dan de onze bijvoorbeeld. In rust is het juist andersom, dan zijn ze zelfs slapper.

Een goeie raad, rakkers. Traint jullie spieren. Turnen en sport zijn zeer heilzaam voor deze belangrijke weefsels van je lichaam. Wie weet, worden jullie na een paar jaren oefening ook niet zo'n krachtpatser als die Abd-El-Babar. Probeer het eens, ik wacht op de resultaten!

Jullie zeer trouwe,

SNUFFELTJE.

JA WEL,

er is nieuws over de Marsupilami! Volgende week al kunnen we meer vertellen over bepaalde, hoogst belangrijke ontdekkingen.

Voor allen die belang in de Marsupilami stellen, wordt Robbedoes' volgende avontuur de

FILM VAN HET JAAR

REGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletje aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden al knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen Werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Er was eens 'n kapper in Ooran.
Die schoor 'n meneer met 'n... dakpan.
Hij zei : « Nou je baard
» Wordt later 'n staart
» Voor de staartloze kat van m'n buurman... »

Dag, mijn beste rakkers en rakkeresjes. Zijn jullie allemaal present, ja ?...

Uitstekend, jongelui ! Dan steken we maar van wal.

P. K. houdt zich de laatste dagen weer zeer stil en dat vertrouw ik niet. Als die halve gare niets uitspookt, dan kun je er zeker van zijn, dat hij wat in het schild voert.

— Dat voorspelt niet veel goeds, bromt Sjarel. Hou die kerel maar in de gaten !

— Kom, kom, Sjarel ! merk ik op. Nu moet je Piet toch niet van alle kattekwaad verdenken. Het kan wel zijn, dat die kerel tot de jaren van het verstand gekomen is. Het is trouwens hoog tijd...

— Jaren van verstand, grinnikt Sjarel. Hoe kom je erbij ?... Geloof je werkelijk, dat die vent ooit ernstig zal worden. Geen denken aan, Snuffel. Maar natuurlijk, jij wilt me niet geloven. Moet je maar weten, ik heb je gewaarschuwd. Ik kijk ondertussen de kat uit de boom...

Eerlijk gezegd, rakkers, Sjarel heeft dik gelijk. Ik tracht Piet een beetje te verdedigen als het moet, want ik vind hem toch een fidele kerel. Wat jammer, dat het af en toe niet pluis is in zijn bovenkamer.

— Je zult zien, Snuffel, eer we twee dagen verder zijn, jaagt die rare kwibus ons weer de stuipen op het lijf met zijn fratsen.

— Nou, dan blijven we maar op onze hoede ! Hier... neem deze dichtknol mee en plant die gauw ! En laat Piet vooral niet merken, dat we het over hem gehad hebben. Anders wordt hij weer woest...

En Sjarel weg.

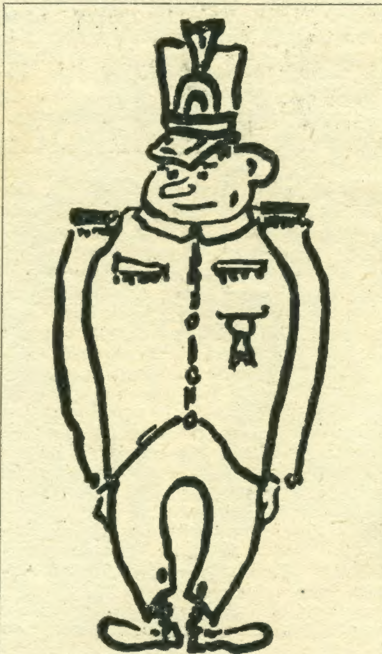
ALS 'T MIEZELT IN DE ZOMER...

't Is droef als het miezelt in de zomer,
De bomen als verdronken lijken in de regen.
't Is droef als grijs en vuil schijnt het lover
En de wind gebeden klaagt langs de wegen...

Als sombere gedrochten varen laag de wolken
Zij kruisen elkaar boven en onder.
Als donkere luchtschepen, wentelend in wilde kolken
Vluchtend voor een naderende donder.

En 't blijft maar miezelen, droef en stil
En niets is blij, en niets is vreugd
In deze droeve natuur dood en kil
Waarin niets u verheugt.

Eigen werk van
CORIOLANUS uit **Alsemberg.**

Eigen werk van TIMOER, uit Deurne.

Nou, CORIOLANUS, die knol is uitstekend. Er zit veel gevoel in en ik moet bekennen, dat er een dichter in je schuilt. Vooral het eerste vers vind ik goed. Je tovert ons meteen een beeld van de triestige zomer voor de ogen. « Als sombere gedrochten varen laag de wolken » is zelfs opperbest. Vele goede schrijvers beschreven de natuur op hun manier met woorden, die « effect » maken. Meestal trachtten ze allemaal hetzelfde uit te drukken. Daar ben jij nu bijzonder in geslaagd. Misschien heb je wel de invloed ondergaan van een paar goede schrijvers. Maar... nu zijn er toch een paar zeer belangrijke dingen, waar je goed op moet letten : het rhythme en de vers-lengte. Als je de laatste regel naast de eerste legt, dan bemerk je onmiddellijk het verschil. Dat is jammer ! Een jongen zoals jij, die zulke mooie verzen kan schrijven, moet daar vooral veel aandacht aan besteden. Ik ben ervan overtuigd, dat jij die fouten kunt vermijden. Probeer maar, ik kijk verlangend naar je nieuwe knollen uit. Kan ik op je rekenen, ja ?... Nou, tot kijk dan.

— Sjaaarel... Sjaaarel... hier heb je een andere knol. Van **LADY X** uit **Amsterdam.** Plant hem maar.

— Geef maar op !

EEN HEVIG TWEEGEVECHT

Twee worstelaars s t o n d e n tegenover elkaar voor de beslissende strijd. Heer Jan, Graaf van Henegouwen en Hertog van Pigalle, links en de eerzuchtige Duitse graaf Heinrich von Brummelstein zum Freuerer.

De scheidsrechter gaf het teken. De klaroenen schalden ! Daar stormden de twee ruiters op elkaar. De toeschouwers waaronder ook de koning en zijn dochter, moedigden de beide vechtiassen aan. De gele vedertool van Graaf Heinrich wapperde in de wind. De vurige paarden snoven en briesten. Schuim stond op hun bekken... Een hevige klap... Heer Jan wankelde in het zadel, maar herstelde zich. Weer stormden ze vooruit !

Opeens gebeurde er iets vreemds... Heer Jan ging opzij van zijn paard hangen. Met zijn volle gewicht beukte hij op het lichaam van Heer Heinrich. Heinrich kon zich niet rechtop houden en tuimelde uit de zadel. De toeschouwers schreeuwden van opwinding. Zo'n gevecht hadden ze nog nooit gezien. Heer Heinrich, hoe eerzuchtig hij ook was, kwam hem persoonlijk gelukwensen Hij zei :

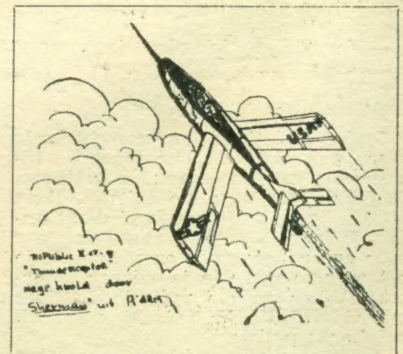
— Dat was mooi edele vriend.

Even later ontving Heer Jan de overwinnaarstrofee uit de handen van de prinses. Hij had een dubbele overwinning behaald op Graaf Heinrich.

Eigen werk van
LADY X uit **Amsterdam.**

Driemaal hip-hip-hoera voor LADY X. Haar knolletje mag er zijn Regelmatig stuurt dat rakkeresjes me een en ander uit haar verhalentrommel. Jammer genoeg, kan het niet allemaal in de tuin verschijnen. Er moet een plaatsje zijn voor iedereen, nietwaar, jongelui ? Die beschrijving van dat tweegevecht is zeer leuk en zelfs Sjarel, die anders zo zuur kan kijken, moest toch glimlachen toen hij de knol in handen kreeg.

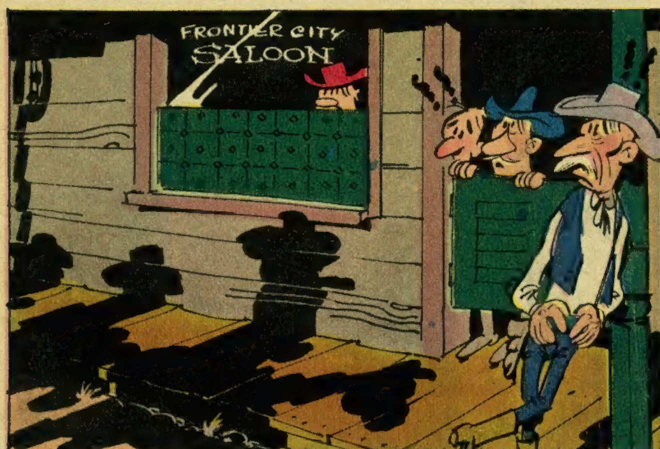
(Zie vervolg blz. 23.)

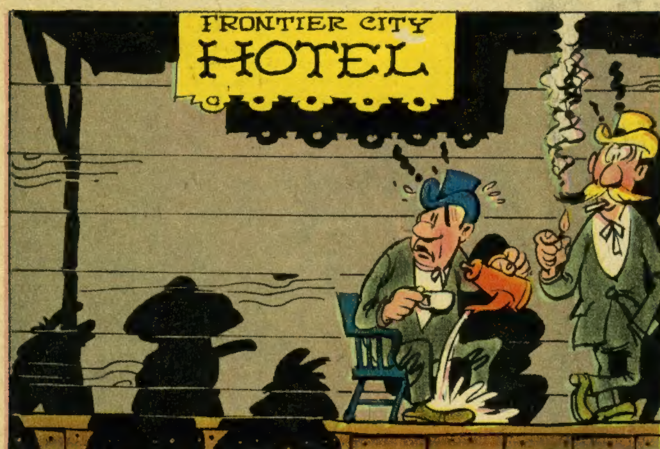
Lucky LUKE EN DE BENDE VAN JOSS JAMON

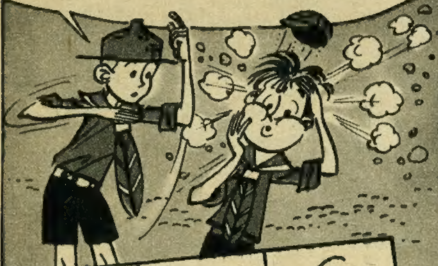

(Wordt vervolgd.)

WIE WEET HET ?

4	5	6
4	5	6
4	5	6

2 PUZZELAARS AANTREDEN!

=15 =15 =15

EN IS DIT... WAAR OF NIET ?..

A. EEN MELOEN BESTAAT VOOR 85% UIT WATER....
B. AFRIKA TELT 20 INWONERS PER KM²
C. EEN BIJ KAN 500 KM VER VAN ZIJN KORF WEGVLIEGEN ZONDER TE VERDWALEN...
D. EEN VOLWASSENE ADEMT 15 TOT 18 MAAL PER MINUUT IN....

GUUS SLIM

door

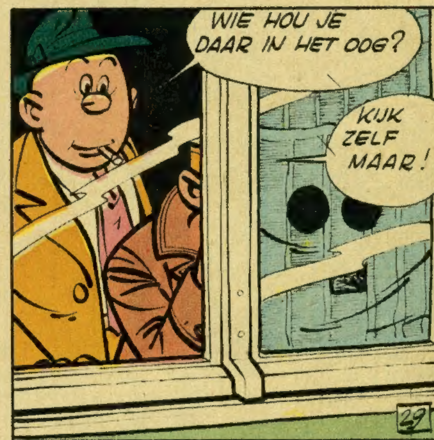

EEN TOREN VAN BABEL !... VIND JE DAT NIET OM VAN TE BRULLEN ?
OM JE DOOD TE LACHEN !
HI ! HI ! HI !

ALS HIJ EVENVEEL KAAS HEEFT GEGETEN VAN BRANDKASTEN ALS VAN MOPPEN, DAN STAAT HET ER LELIJK VOOR MET ONS !

O, IK SNAP HET AL ! JULLIE LACHEN ENKEL BIJ EEN BEGRAFENIS !
PRECIES ! ALS MIJN SCHOONMOEDER ME EEN MOOIE ERFENIS NALAAT !
BASTA ! !

ZEI JE DAT ER IETS NIEUWS IS ?
DIE VENT KREEG TEGEN NEGEN UUR EEN TELE - FOONTJE EN PAKTE METEEN ZIJN KOFFER !

DAT VERWACHTTEN WE AL EEN HELE TIJD !

WIE HOU JE DAAR IN HET OOG?
KIJK ZELF MAAR !
29

IK ZIE HET AL ! HE ! MAAR WACHT EENS

DIE KEN IK ! DAT IS NELLO MALAPARTE !
- TABAC

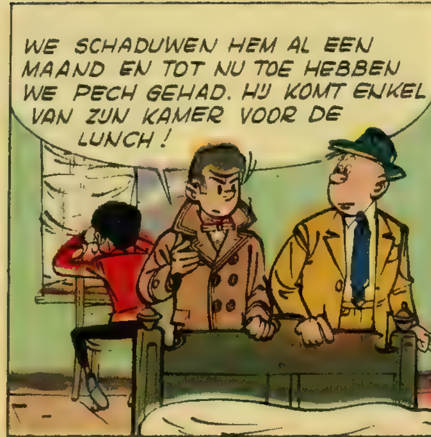

EN IK DACHT DAT HIJ ER VAN DOOR WAS !
HIJ IS TERUG !

AL NEGEN MAANDEN ! EN VAN TOEN AF IS HET GEBRUIK VAN POPAÏNE IN ONS LAND GEWELDIG TOEGENOMEN !

ALS IK GENOEG VERDOVENDE MIDDELEN WILDE KRIJGEN OM DE MARKT GEDURIG TE VOORZIEN, BIJ WIE ZOU IK DAN AANKLOPPEN ? BIJ NELLO MALAPARTE, DE SPECIALIST IN OPIUMHANDEL EN DERGELIJKE !
30

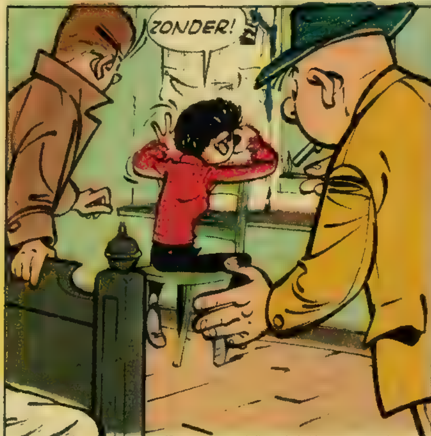
GUUS SLIM door MITTEIL Millieux

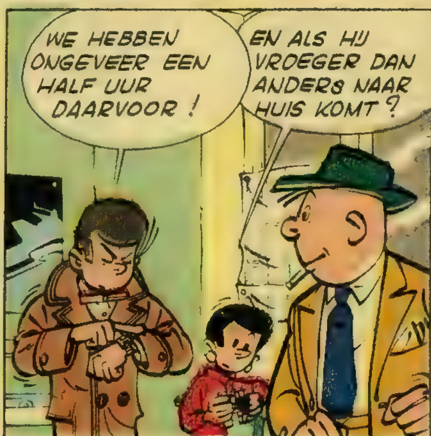

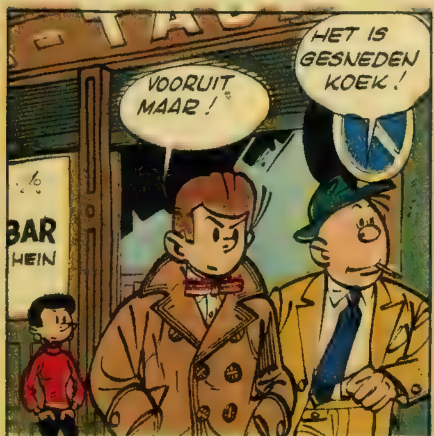

(Wordt vervolgd.)

DE POEMA EN DE SLANG

SIKI DE AAP vertelt uit zijn leven

Het was een pikdonkere nacht. Door het woud woei de bergwind. De maan gluurde door de bomen en duizenden sterren flonkerden aan de hemel. Een gemurmel als van ontelbare fluisterstemmen voer door het bos.

Ba-Hula schudde de aarde van haar donkere pels. Ze had te lang op de grond gelegen, op een bed van dorre blaren, verterend van smart en woede. Ik merkte dat dadelijk, want ik slaap zowat pal boven Ba-Hula's hol. Ba-Hula is een poema : een jonge moeder. Dat was ze, want nu is ze haar kleintjes kwijt. Ba-Hula is getroffen in haar moederliefde en haar roofdierentrots.

Het dier is bij de grote open plek gekomen, een stuk bos dat kaalgeschroeid was door een « rode flits » die uit de hemel was neergedaald en de bo-

men en lianen in rook had doen opgaan. In het midden van de open plek was de halfversteende stronk van een sequoia blijven staan. De dieren verzamelden zich altijd rondom die oude stronk in momenten van gevaar of ernstige beslissingen...

Ook Ba-Hula is vanavond naar de sequoiastronk gekomen.

DE EED

— Luister naar me, Bleke Maan! gromde Ba-Hula en keek met trillende kop naar de lucht.

Op slag verscheen de maan van achter een wazige witte wolk.

— En luisteren jullie ook allemdal, broeders in het woud!

Als bij toverslag zwegen de duizenden geluiden en stemmen van het bos. In diepe stilte hoorden allen de klacht aan van de poema, die zich op de wetten van de wildernis beriep.

— Ba-Hula leefde gelukkig met haar levensgezel, maar op een kwade dag viel hij in handen van die grote hond, de mens. En toen bleef Ba-Hula alleen, helemaal alleen in het grote bos. Maar op een lentedag werden Ba-Hula's kleintjes geboren en heerste er weer blijdschap in het nest...

Toen klonk er door de stille nacht een schrikwekkende kreet, die ver in het rond weerkaatste! Ba-Hula huilde hartverscheurend haar leed uit.

Na een poosje ging ze voort:

— Jullie weten allemaal, wat er Ba-Hula's kinderen is overkomen. Op een dag, toen ik van de jacht terugkwam, vond ik mijn hol leeg en lagen mijn kleintjes koud, levensloos over elkaar. Ze waren door Nal-Dag, de boa, vermoord!

Een aanloop en daar stond de poema met één sprong op de sequoiastomp en zwoer plechtig de volgende eed:

— Nal-Dag heeft Ba-Hula's kinderen gedood. Nal-Dag heeft de wetten van de wildernis overtreden. Nal-Dag heeft gemoord uit haat, niet omdat hij honger had!... Luister naar me, Bleke Maan, en ook jullie, broeders in het woud! Ba-Hula roept om wraak. Ze zal Nal-Dag dodelijk treffen en van zijn karkas een tapijt maken voor haar leger.

DE JACHT

Van die dag stonden Ba-Hula en Nal-Dag op voet van oorlog. Ze bestreden elkaar met alle denkbare wapens. En als de andere dieren de beide tegenstanders ontmoetten, gingen ze hun voorzichtig uit de weg. Wee degene, die het waagde tussenbeide te komen in de strijd van die geduchte vijanden! Maar deze toestand duurde niet lang. Op een dag troffen ze elkaar aan weerskanten van de rivier.

— Zo, Nal-Dag, nu zul je me rekenschap geven!

Ba-Hula maakte een reuzensprong naar de andere oever. Maar de boa was haar te vlug af, hij dook het bos in en was weldra buiten schot. Schuimbekkend van woede zocht Ba-Hula naar Nal-Dag en brulde haar woede door 't hele bos uit.

— Hoor mij aan, broeders! Nal-Dag is gevlucht!

Nal-Dag hield zich schuil in het woud en zon op een tegenaanval.

DE WORSTELING

Op een ochtend zag ik onder me, een paar bomen verder, Nal-Dags reuzenlichaam in tal van bochten om een tak gekronkeld. Daar kwam de poema met haar rhythmische stap een hoek om gelopen. Nal-Dag stak even zijn kop op. Toen schoot hij naar voren en Ba-Hula werd gevangen in de kronkels van Nal-Dag. De slang trachtte het roofdier mee de boom in te nemen en gebruikte haar nog om de boom gewikkelde staart daarbij als hefboom, maar de poema wachtte dat niet lijdzaam af en liet zich met een vreselijk lawaai op de grond glijden. Toen rolden de beide vijanden dooreengestrengeld naar de oever van de rivier...

— Ik zal je langzaam verbrijzelen, Ba-Hula. Dan zullen de broeders uit het woud wel zien, dat ik de sterkste ben!

De worsteling werd steeds feller. Op de oever kwamen er grote bloedplassen.

Even verdwenen ze achter een bosje, maar weldra werden ze weer zichtbaar. Ba-Hula bengelde slap in de kronkels van de boa. Nal-Dag stak zegevierend zijn kop omhoog:

— Ik heb gewonnen, broeders in het woud!

En zo, met zijn kop omhoog, werd hij door de klauw van de poema getroffen. De nagels drongen diep in zijn geschubde huid en een straal donker bloed kleurde het zand rondom hem rood.

De poema was tussen de trillende kronkels van de slang blijven staan. Arme Ba-Hula, een straaltje rood schuim sijpelde uit de hoeken van haar muil; haar poten schokten krampachtig en haar flanken vertoonden gapende wonden.

— Ik zie niets meer. Het is nacht voor me, siste Nal-Dag.

— Broeders, Ba-Hula heeft gewonnen, zij alleen! Bleke Maan, kom vanavond kijken: ik heb mijn gelofte ingelost!

Ba-Hula gaf de boa een nijdige schop:

— Nal-Dag, ik maak geen beddekleedje van je huid. Die eer verdien je niet, slang. Je zult nooit meer het daglicht zien, want mijn nagels hebben je ogen blind gemaakt!

— Dood me, Ba-Hula! smeekte Nal-Dag in hevige angst.

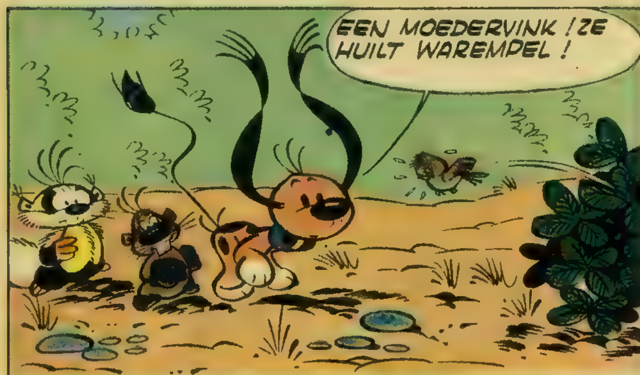
— Nee, iedereen moet je schande zien en je uitjouwen. Dat is je straf, Nal-Dag. Jij hoort voortaan bij de broeders van de nacht thuis.

Nal-Dag schoof sissend van pijn en woede naar de oever en dook onder in het water van de rivier.

En de boa, die de wetten van het woud had geschonden, leidde voortaan een zwervend leven, in gezelschap van andere uitgestotenen, raven en kraaien.

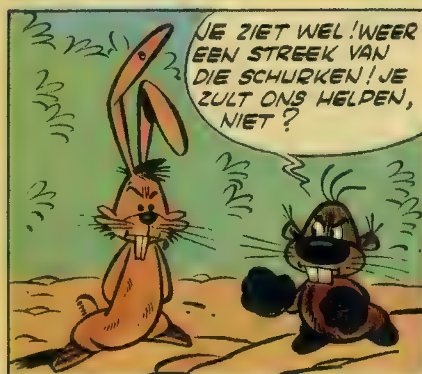
Op een dag werd hij dood bij de oude vijver aangetroffen. De mieren vergastten zich aan zijn lichaam.

HET STILLE WOUD door Remacle

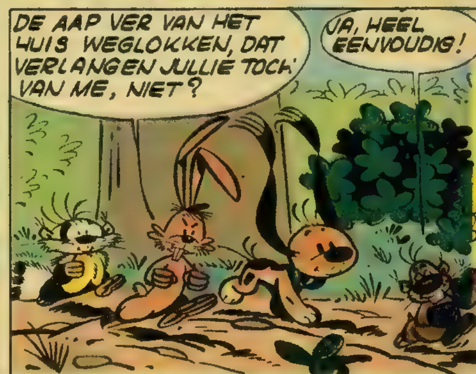

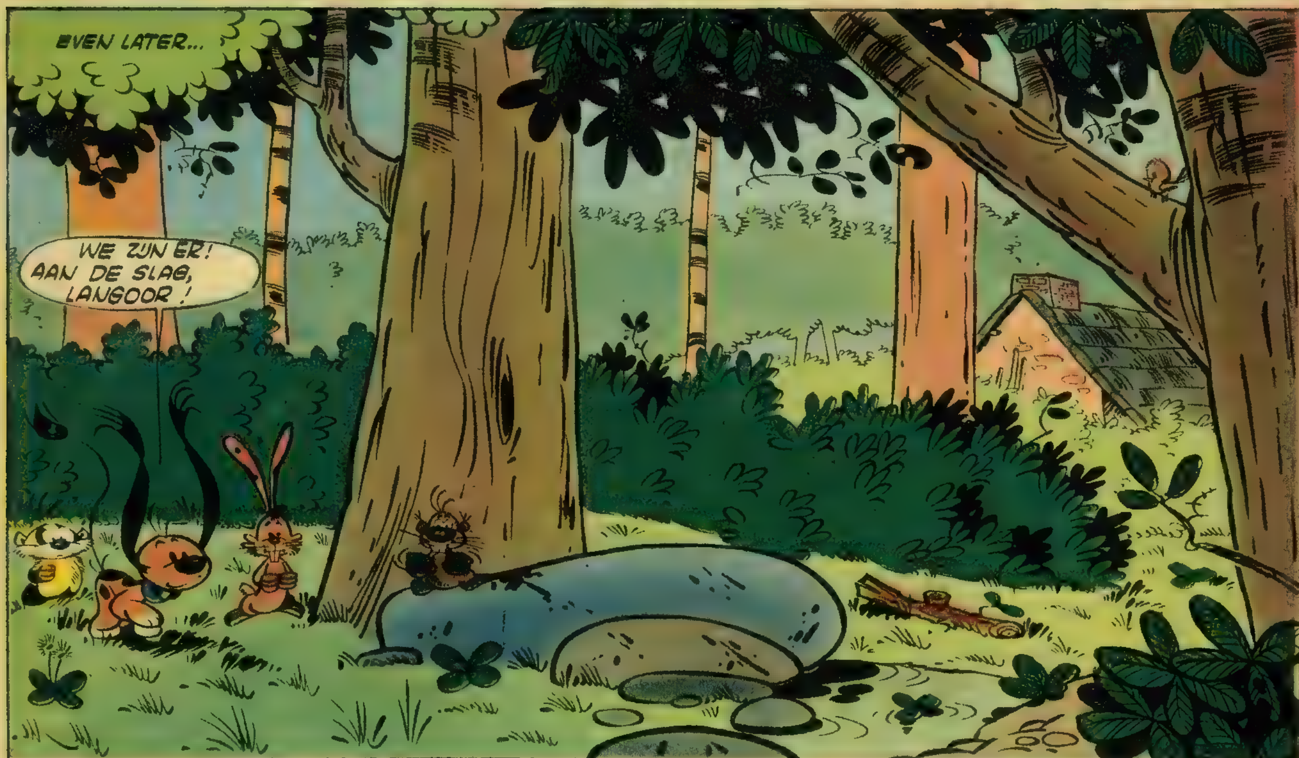

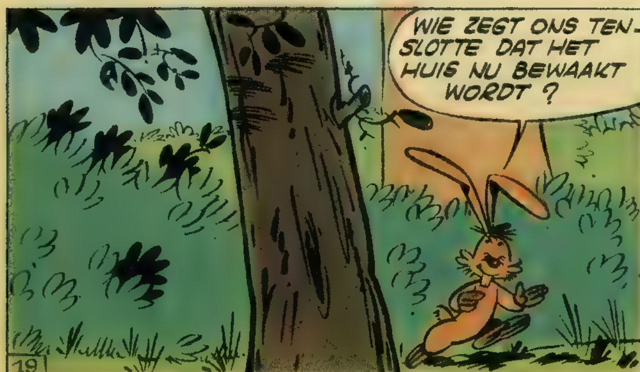

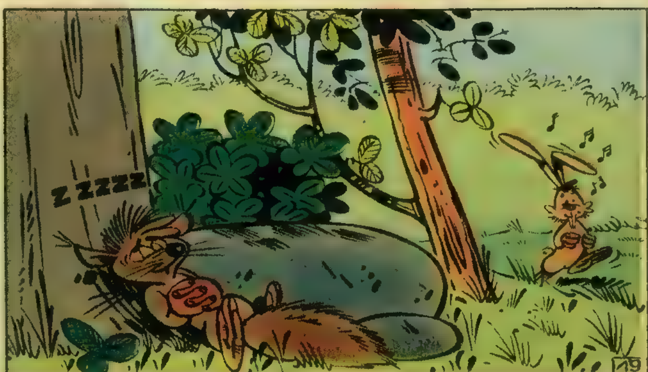

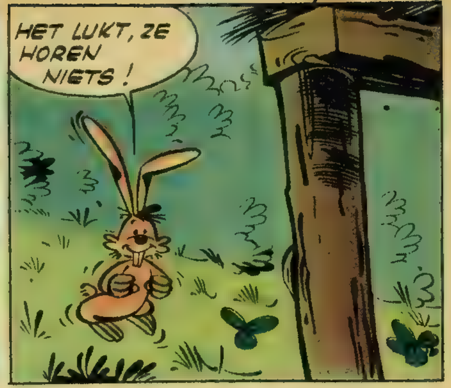

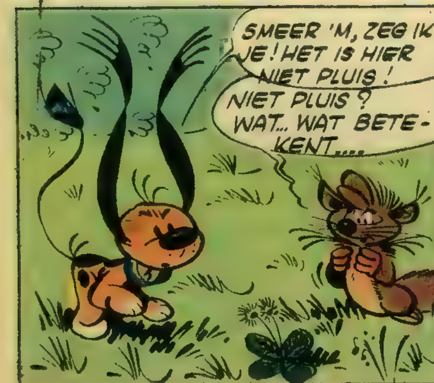

(Wordt vervolgd.)

Het ARENDSJONG

INTUSSEN RIJDEN DONAT, EUGÈNE EN RUGGERO JUIST VOORBIJ. DONAT IS VERONTWAARDIGD OVER DE LAAGHARTIGE DAAD. HIJ GEEFT ZIJN PAARD DE SPOREN, ZODAT HET STEIGERT.

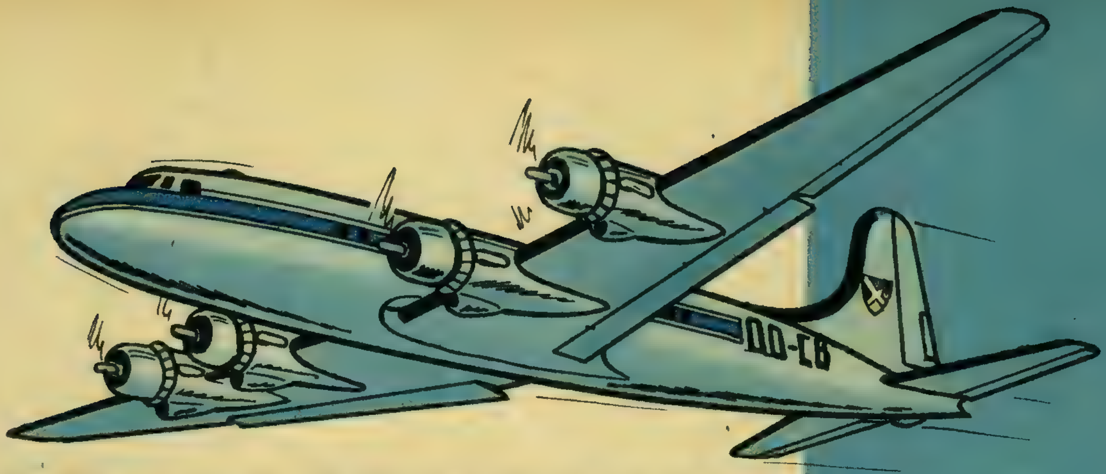

(Wordt vervolgd.)

HEBT U DIE VERBAZENDE SPRINT AL GELEZEN?

PER VLIEGTUIG NAAR AFRIKA

DE ZON TEGEMOET

— Kijk, daar heb je « mijn » vliegtuig !... Glimmend van trots en opwinding bewonder ik de sierlijke metalen vogel. De vleugels van de Douglas Super DC-6 van de Sabena glinsteren in de regen.

Als een knalrode olifant met zijn lange slurf staat de tankwagen naast de slanke romp van het vliegtuig. De brandstofreservoirs van de DC-6 worden volgepompt.

Daar galmen de luidsprekers ! In verschillende talen krijgen wij het te horen

— De passagiers voor Leopoldstad worden aan de startplaats verzocht !

Daar heb je het, het grote ogenblik is aangebroken !

Als een kudde makke schapen stappen we op achter « onze » air-hostess. We klauteren het metalen trapje op, wuiven nog een laatste maal vaarwel naar de vrienden en dan klapt de deur achter ons dicht. Iedereen installeert zich knusjes in een diepe fauteuil. We zwijgen allemaal als vermoord. De lui van de contrôle-toren geven per radio hun laatste instructies aan de bemanning van ons toestel. Aan het plafond flitsen de lampjes aan : het vertreksignaal.

— FASTEN BELT, NO SMOKING !

De air-hostess houdt een oogje in het zeil, want iedereen moet zijn veiligheidsgordel dichtgespen. Sigaretten moeten uitgedaan worden. En maar wachten...

Ineens verscheurt een geweldig gehuil en gebrul de stilte ! De vier krachtige Praat & Whitney-motoren van 2.500 PK zetten aan. De cabine trilt en zwarte wolken uitlaatgassen van verbrande olie striemen om de romp...

Zacht taxiet het vliegtuig over de startbaan naar het einde van het vliegveld, maakt rechtsomkeert en houdt zich klaar voor de grote sprong.

Alles is O.K., de luidsprekers brullen en dapper draaien de schroeven.

GO ! De remmen laten los en de DC-6 schiet vooruit. Steeds sneller en sneller, terwijl de gebouwen van het vliegveld verdwijnen. Hop, daar gaan we de hoogte in ! Huizen, velden en wegen... alles wordt kleiner. Ineens zien we niets meer. We zitten in de grijze wolken.

De zenuwen ontspannen en de passagiers beginnen er lustig op los te praten. We hebben een lange reis voor ons. De tweede piloot komt een praatje met ons aanknopen. De man vertelt ons het een en ander over ons vliegtuig.

DE HEMEL IN VUUR !

De nacht valt spoedig. 5.000 meter onder ons ligt Spanje, maar we zien niets dan een oneindig diepe, zwarte afgrond. Gek ! denk ik, dat daar beneden nu mensen wonen terwijl wij hier zo hoog in de lucht hangen.

Boven mijn hoofd bemerk ik het knopje om de luchttoevoer te regelen. Ik probeer het ding en adem met diepe teugen de frisse, zuivere lucht in. Ik slaap zachtjes in...

Door een bruuske beweging van het vliegtuig schrik ik wakker. De maan belicht de Middellandse Zee. De piloot liet het vliegtuig zwenken, om de zwarte wolkenstapels voor ons te vermijden. Als reusachtige paddestoelen hangen hun silhouetten in de lucht. Die monsters braken vuur en bliksem en verlichten onze cabine spookachtig. De air-hostess tracht een schreiende baby in haar armen te sussen.

Het eerste tropisch onweer ! We naderen de Afrikaanse kust...

EEN KIJKJE OP DE KAART

De Sabena beschikt in Afrika over een uitgebreid net van luchtvaartroutes met Leopoldstad, Johannesburg, Stanleystad en Elisabethstad als voornaamste knooppunten. Het vliegtuig van Starter maakt tussenlandingen te Tripoli en te Kano. Haal jullie atlas voor de dag, jongens !...

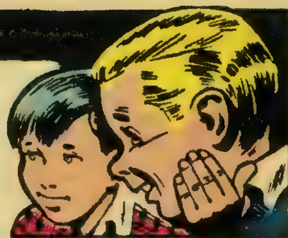

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

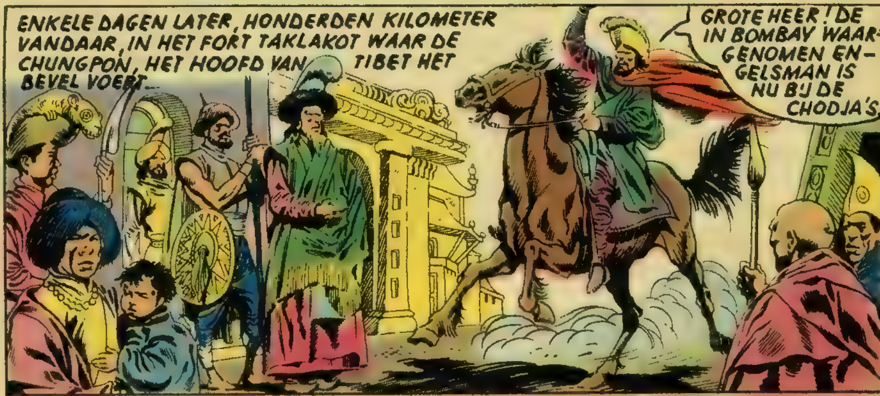
De VERBODEN STAD

EEN ROTS! MIJN LAATSTE HOOP!

GERED! OF BIJNA!

HIJ WORDT ER UIT GEHAALD. DE EXPEDITIE GAAT VOORT EN KOMT AAN DE KALI RIVIER...
ONZE KOMST IS AL GEMELD. DE LAMA'S HEBBEN DE BRUG VERNIELD...
DIT PAADJE LANGS DE ROTS. EEN DOORGANG ZOEKEN!

WE KUNNEN NIET VERDER. RECHTSOMKEERT!
JA WEL! DAARLANGS! IK ZAL HET U WIJZEN...

DE ZELDZAME BEZOEKERS VAN DEZE BUURT HEBBEN HOLTEN IN DE LOODRECHTE ROTSWAND GEHOUWEN EN...
OPGEPAST! ZE ZIJN GLAD VAN DE REGEN...

ZO TREKKEN ZE DOOR DE LAUMPIYAPAS, 5150 HOOGTE...
HEER! UW GEWEER! ZE SLUIPEN OM HET KAMP HEEN. VAN NU AF AAN MOETEN WE STEEDS OP AANVALLEN BEDACHT ZIJN.
WE STIJGEN NOG ALTIJD. DE NACHTEN WORDEN STEEDS GRUWELIJKER...

DE VOLGENDE DAG...
FORT GYANTSE, HET EERSTE BOLWERK DAT DE TOEGANG TOT TIBET VERSPERT...
EEN SNEEUWSTORM AFWACHTEN OM ER LANGS TE GLIPPEN...

ZO GEZEGD, ZO GEDAAN MAAR...
HALT! WIE HEEFT U VERGUND HIER TE KOMEN? TERUG!

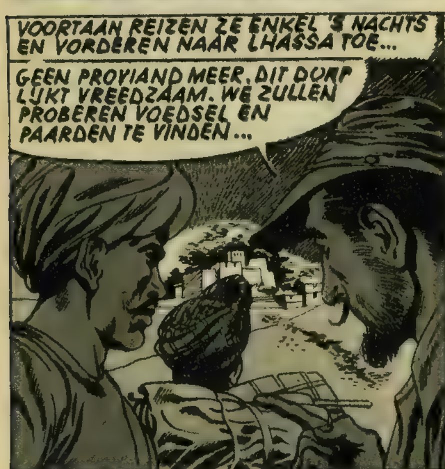

WE ZIJN SLECHTS ARME PELGRIMS, WE TREKKEN NAAR HET HEILIGE MEER VAN MANASAROWAR...
TERUG OF DE DOOD! WACHTERS, BRENGT ZE NAAR DE GRENS TERUG!

ZO VER AL, EN DAN RECHTSOMKEERT! DAT IS TE GEK! LATEN WE ZIEN VAN ZE AF TE KOMEN...

IN HET VOLGENDE KAMP...

DE ANDEREN WILDEN NIET VOLGEN... WE KLAUTEREN OVER DIE HOOGTEN. DAAR KUNNEN ZE ONS NIET NAZITTEN...

TWEE DAGEN LATER...
ZE ZOEKEN ONS OVERAL. LATEN WE IN DEZE GROT WEGSCHUILEN...

VOORTAAN REIZEN ZE ENKEL 'S NACHTS EN VORDEREN NAAR LHASSA TOE...
GEEN PROVIAND MEER. DIT DORP LIJKT VREEDZAAM. WE ZULLEN PROBEREN VOEDSEL EN PAARDEN TE VINDEN...

KORT DAARNA...
HEER! IK WEET PAARDEN TE KOOP...
SCHITTEREND!

DE CHUNGPON HEEFT EEN PRIJS OP ZIJN HOOFD GEZET: 300 ROPIJ...
HET DORP WAARSCHUWEN...

IK KOOP DEZE DRIE...
HEER! VOORZICHTIG! ZE VALLEN ONS AAN...

HOUD ZE AAN! ORDER VAN DE DAI LAMA EN DE CHUNGPON!...

WE BRENGEN ZE NAAR FORT TAKLAKOT...

DAAR...
GIJ HEBT ONZE BEVELEN OVERTREDEN. DE DOOD WACHT U, MET DE ERGSTE FOLTERINGEN. SLA DE TENT OP VOOR DE TERECHTSTELLINGEN. ROEP DE GOEVERNEUR EN DE LAMA'S VAN DE PROVINCIE BIJ ELKAAR!

3 DAGEN LATER...
J. MONTAÑES
UW GROND WORDT VERBEURDVERKLAARD. U WORDT TOT BLOEDENS TOE GEGESELD.
IK DRAAG ALLEEN SCHULD!..

LANDOR WORDT GEPIJNIGD. HIJ MOET OP EEN PAARD RIJDEN WAARVAN HET ZADEL VAN ACHTER MET SCHERPE PUNTEN IS VOORZIEN EN MEN TRACHT HEM UIT HET ZADEL TE WERPEN.

VOOR ZIJN OGEN WORDT DE HEILIGE ZWAARDDANS UITGEVOERD.

HET RONDDRAAIENDE ZWAARD GAAT TELKENS VOOR- EN ACHTERUIT.

DE PUNT RAAKT DE KEEL VAN DE TERDOODVEROORDEELDE...

DAN WIL MEN HEM BLIND MAKEN VOLGENS DE MONGOOLSE METHODE, MAAR INEENS...
U BENT GEKOMEN OM TE ZIEN! U ZULT NIET MEER ZIEN!
DIT IS HET EINDE. NU VOLGT ALTIJD DE ONTHOOFDING!...
GROTE HEER!

KIJK!...
WAT? ZITTEN ZIJN VINGERS HOGER DAN NORMAAL AAN ZIJN HANDEN?...

MAAK HEM LOS! ONZE LEER VERBIEDT ONS BEZITTERS VAN ZULKE GEWRICHTEN AAN TE RAKEN!

ONZE GROOTMEESTER BOEDDHA REDT U TE ELFDER URE! MAAR LHASSA ZULT GE NIET BETREDEN. EEN STERK GELEIDE ZAL U NAAR DE HINDOEGRENS TERUGBRENGEN!

IN VIJF DAGEN MOEST HIJ 286 KM. AFLEGGEN. TOEN ONZE NIEUWSGIERIGE REPORTER DE BESCHAVING BEREIKTE WAS HIJ NOG SLECHTS DE SCHIM VAN ZICHZELF. DE VERBODEN STAD HAD HIJ NIET BEREIKT, MAAR HIJ HAD ZIJN NAVOLGERS DE WEG ERHEEN GEWEZEN...

Onze Knollentuin

(Vervolg van blz. 6.)

Zoals je ziet, LADY X, heb ik hier en daar wat aan je tekst veranderd. Waarom ik dat gedaan heb, hoef ik je niet uit te leggen. Je gebruikt hier en daar woorden, die niet algemeen beschaafd Nederlands zijn en er zijn rakkers en rakkeresjes, die er dan niet van zouden kunnen genieten. Maar maak je daarover geen zorgen, je komt er wel. So long, LADY !...

ZON !

Mieke en Liesbeth maakten een fietstochtje. Dat was nou eenmaal hun gewoonte : nu en dan als ze er zin in hadden, namen ze hun fiets en reden door de straten of langs de velden en weiden. Dat laatste vond Liesbeth het heerlijkst ! Die frisse geur van bomen en weiden opsnuiven ! Heerlijk is dat !

Maar vandaag was het geen gewoon fietstochtje. Ze reden door en toen ze zo langs een eenzame landweg kwamen, riep Liesbeth plots :

— O, Mieke, kijk die zon eens aan ! Wat straalt ze prachtig !

Verbaasd keek Mieke omhoog en ja, het was schitterend ! Men zag werkelijk de stralen van de zon zo door de wolken priemen, recht naar de aarde toe. Net een lichte sluier over schitterend kristal. Grote donkere wolken zweefden er rond, met hier en daar een heel klein stukje blauwe hemel tussen.

— Hé, zuchtte Liesbeth, hoe mooi ! Waar haalt ze toch die pracht vandaan ? O zeg, 'k weet wat, laten we eens helemaal in 't veld gaan, daar zal 't nog duizendmaal mooier zijn !

En steeds naar « haar » zon kijkend, reed Liesbeth verder. Mieke moest maar volgen !

Liesbeth begon heel langzaam te rijden. Dat was ze wel niet gewoon, maar ze wilde het prachtige tafereel zien ! Ze zei niets meer. Ze genoot alleen maar ! Nu had ze graag een liedje gezongen, dat paste bij haar stemming. Maar ze vond niets ! En ondertussen hoorde ze Mieke maar klagen over de putten in de weg en ze begon te vertellen over haar broer. Maar daar moest Liesbeth nu niets van horen ! Ze luisterde maar met een half oor. Ze keek voortdurend naar de zon en zag, dat ze hoe langer, hoe verder wegzonk, terwijl ze stilaan roder werd. Daar hoorde ze weer Mieke :

— Ik zal een kleurfilm kopen, en de zonsondergang fotograferen !

— O ja ! zei Liesbeth, maar zo mooi zal het nooit zijn als het nu is!

En daar begon Mieke warempel over haar neef, die een auto zou kopen ! Ze kwamen bij een kleine kapel. Ze stapten af en zagen geschreven : « als dank » en daaronder : « O, Maria, die daar staat ». Liesbeth begon het zacht te zingen en daar had ze opeens haar liedje gevonden !

Maar nu was het toch tijd om terug te keren. Vol spijt moest Liesbeth de zon de rug toekeren en door al die vervelende straten naar huis rijden.

Toen ze thuis kwamen, was de zon reeds helemaal verdwenen. De grote, donkere wolken waren rood gekleurd en mevrouw Maan lachte vriendelijk in de hemel.

Eigen werk van
LIESELOT uit Gijzegem.

Natuurlijk zag iedereen onmiddellijk, dat deze knol van ons trouwe knollenplanteresje LIESELOT afkomstig is. Het ligt er trouwens vingerdik op. Haar opstelknollen zijn altijd van de allerbesten en ze verdienen een speciaal plaatsje in de tuin. Neem me niet kwalijk, LIESELOT, dat ik je verhaal een klein beetje ingekort heb. Ik moest het doen. Niet omdat er fouten waren, maar omdat de tuin... te klein is. Sjarel is niet te vermurwen, dat weet je wel ! Een opmerking : maak je zinnen niet te lang, want dan raak je in je woorden verstrikt. Hoe korter de zin, hoe krachtiger die is. Er bestaan bekende schrijvers, die uitsluitend in korte zinnen schrijven en geloof me, hun werken behoren tot de beste van onze Nederlandse letterkunde. Wanneer laat je nog eens van je horen ?...

Daarmee is de tuin weer vol. Doe nu eens allemaal jullie uiterste best, om Snuffel wat meer knollen te sturen. Hoe meer, hoe liever. Iedereen komt aan de beurt. Afgesproken ?... Tot kijk, vriendjes !

Jullie altijd trouwe,

SNUFFEL.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 9)

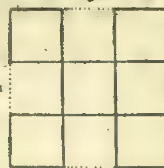
Spel Nr. 1

Spel Nr. 4

Juist of niet : A) Juist ; B) Mis ; 5 inwoners ; C) Mis : 6 km. ; D) Juist.

4	6	5
6	5	4
5	4	6

Spel Nr. 2

= 15 in alle richtingen.

Spel Nr. 3

De stippellijn A, B, C en D geven de bewuste hagen aan.

19 ezels	van 5.000 fr.	=	95.000 fr.
1 schaap	van 1.000 fr.	=	1.000 fr.
80 kippen	van 50 fr.	=	4.000 fr.
	Totaal	=	100.000 fr.

Eigen werk van F. ALDELHOF, uit Tessenderlo.

OVERDRIJF NIET MET PURGEERMIDDELEN

God schiep de mens niet om chemische producten in te nemen. Het spijsverteringsstelsel is er op ingesteld om natuurlijke voedingsmiddelen te gebruiken als vlees, planten en bijzonder vruchten.

In ons modern beschaafd leven zijn wij hier ver van af gedwaald. Ons voedsel is te rijk, onevenwichtig, wij hebben niet genoeg lichaamsoefening, aldus wordt het natuurlijke evenwicht verstoord en de verstopping geboren.

Herstel dit evenwicht door terug uw toevlucht te nemen tot vruchten en planten en geef dus aan uw kinderen, die door deze verraderlijke ziekte aangetast zijn, de Siroop van Dokter Manceau, samengesteld uit versterkende, opwekkende planten en verse Reinette-appelen.

Geef ze zonder de minste vrees. Sedert meer dan 60 jaar is ze in België gekend. Uw moeder heeft er zeker genomen, zij heeft er u gegeven, dus behoeft u niet te aarzelen om er aan uw kinderen te geven. Zij nemen ze gaarne en vragen er opnieuw.

Vraag echter in alle Belgische apotheken het echte merk : Siroop van Dokter Manceau.

LEES SPRINT !
WIE SPRINT LEEST... LEEST DE TOEKOMST...

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van vorige week)

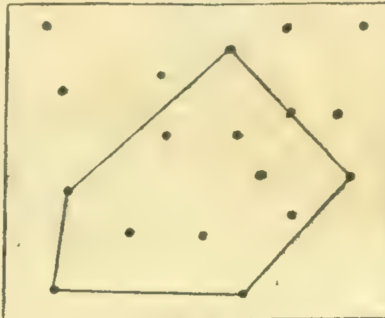
SPEL Nr. 2

Negentien in Romeinse cijfers schrijven : XIX. De middelste streep weglaten (getal 1), dan blijft er XX (20) over.

SPEL Nr. 3

A. Kantoorklerk. - B. Herderin. - C. Stalknecht. - D. Kousenhandelaar. - E. Bakker.

SPEL Nr. 4

SPEL Nr. 5

De kan van 3 l. vullen, de melk overgieten in de kruik van 5 l., zodat daar plaats voor 2 l. overblijft. Voor de tweede maal de kan van 3 l. vullen en overgieten in de kruik van 5 l. (dus 2 l.). Er blijft 1 l. over in de kan van 3 l.

Superman,
gezien door BUCK DANNY 34.557.

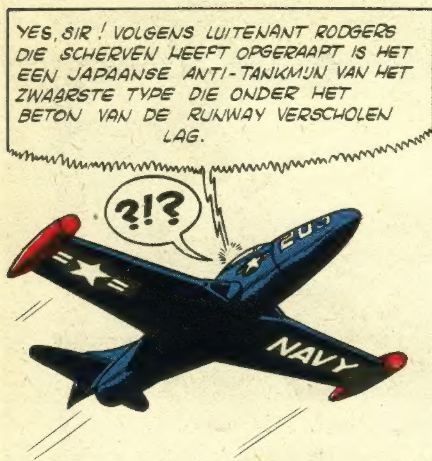
BUCK DANNY

AANVAL op MALAKKA

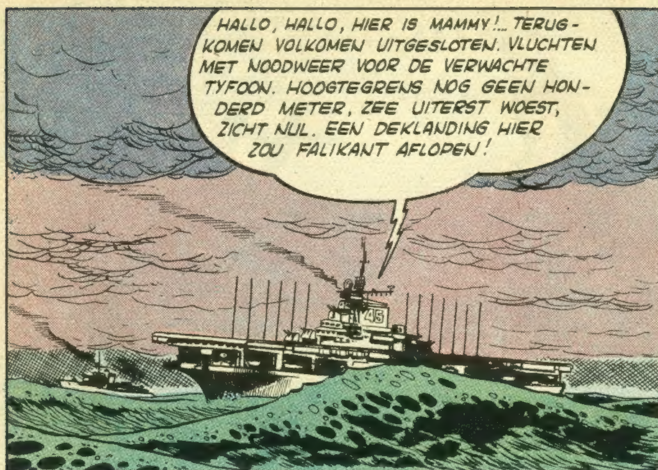

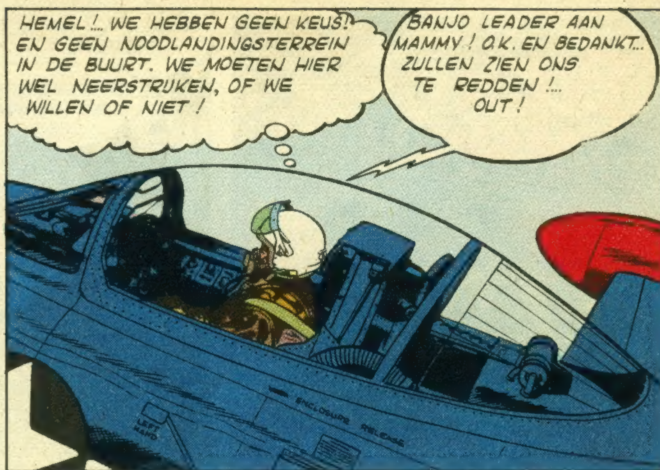

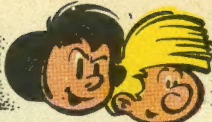

(Wordt vervolgd.)

De Bron der Goden

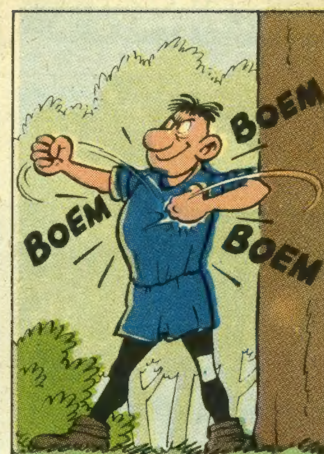

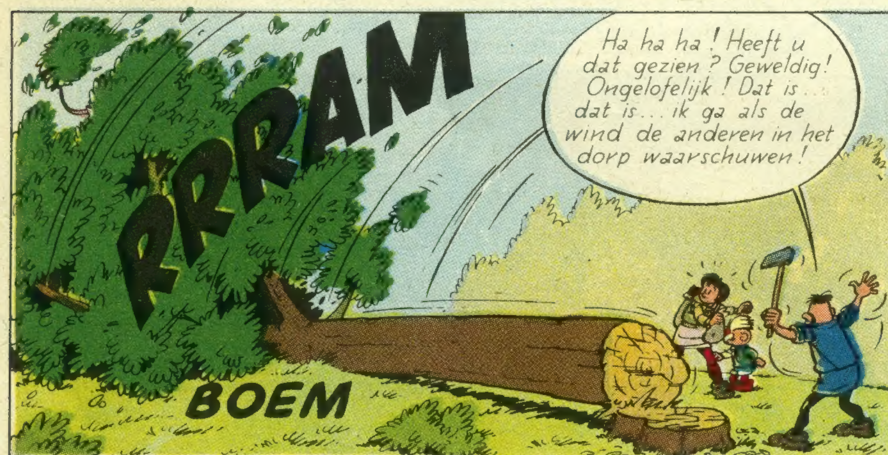

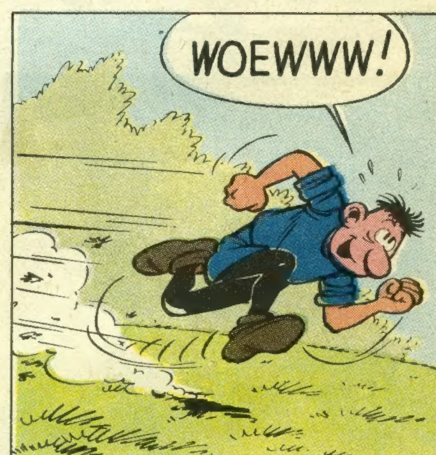

(Wordt vervolgd.)

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN en Co. Den Haag, Laan van Meerdervoort 129